

## (2) விதி 110-ன் கீழ் அறிக்கைகள்.

(அ) 27-2-1995 அன்று சிறையிலிருந்து தப்பிச் சென்ற விடுதலைப் புலிகளைப் பிடிக்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை விதி 110-ன் கீழ் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பை வெளியிட அனுமதி கோரியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது அந்த அறிவிப்பினைப் பேரவைக்கு வைப்பார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜே. ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 27-2-1995 அன்று சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையிலிருந்து 9 LTTE போராளிகள் - TADA கைதிகள்—தப்பிச் சென்றது குறித்தும், போராளிகளைச் சமாளிப்பதில் மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு வழங்க வேண்டிய உதவிகள் குறித்தும் விளக்கக் குறிப்பு:

27-2-1995 அன்று இரவு 10.15 மணி அளவில் சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த, 9 LTTE இலங்கை விடுதலைப் போராளிகள், மத்திய சிறைச்சாலையின் சுற்றுப்புறச் சுவர்களைத் தாண்டிக் குதித்து வெளியேறி, பார்க் ரயில்வே நிலையத்தின் வழியாக தப்பிச் சென்று உள்ளனர். தப்பிச் சென்ற Romeo என்கின்ற Sathish, Menon என்கின்ற Kutty, Prathap என்கின்ற Logenthiran, Balendran என்கின்ற Baleswaran, Vignaraja என்கின்ற Vicky, Balan, Kadhar என்கின்ற Rajkumar, Pami என்கின்ற Aravindan, Shanmugavel என்கின்ற Maistry ஆகிய 9 பேரும் தடா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த LTTE இலங்கை விடுதலைப் போராளிகள் ஆவார்கள்.

முற்பகல் 11-15

27-2-1995 அன்று இரவு இந்தச் சம்பவம் குறித்த தகவல் கிடைக்கப்பெற்றதும், நான், தலைமைச் செயலாளரிடமும், காவல் துறை தலைமை இயக்குநரிடமும், தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு, தப்பிச் சென்ற எல்.டி.டி.இ. போராளிகளை, உடனடியாகக் கண்டுபிடிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்றும், தமிழகத்திலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்கின்ற அனைத்துச் சாலைகளையும் கண்காணித்து, செல்லுகின்ற வாகனங்களைத் தீவிரமாகச் சோதனையிடுமாறும், கடற்கரைப் பகுதிகளைக் கண்காணிக்குமாறும் அறிவுறுத்தினேன்.

1995 மார்ச் 16]

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

தமிழகக் காவல் துறையின் உயர் அதிகாரிகள் விரைந்து செயல்பட்டதால், 28-2-1995 அதிகாலை 2.00 மணி அளவில், அதாவது 27-2-1995 அன்று இரவு எஸ்.டி.டி.இ. போராளிகள் தப்பிச் சென்ற 4 மணி நேரத்திற்குள், பாலன் மற்றும் பாலேந்திரன் ஆகிய இரண்டு போராளிகளும், ஆந்திர மாநிலத்தை நோக்கிச் செல்கின்ற ஒரு பேருந்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, கும்மிடிப்பூண்டிக்கு அருகே, தமிழகக் காவல் துறையினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டனர். தங்களிடம் இருந்த சையனைடு விஷம் அருந்தி தற்கொலை செய்துகொள்ள இவர்கள் இருவரும் மேற்கொண்ட முயற்சியைக் காவல் துறையினர் தடுத்து நிறுத்தியுள்ளனர். மூன்றாவது நபரான மேனன் என்பவரைத் தமிழக ஆந்திர எல்லைக்கு அருகில் தமிழகக் காவல் துறையினர் சூழ்ந்துகொண்டு கைது செய்ய முற்பட்டபோது, சையனைடு விஷம் அருந்தி அவர் அந்த இடத்திலேயே இறந்துவிட்டார். இரண்டு நாட்கள் கழித்து, நான்காவது நபரான சண்முகவேல் என்கின்ற மேஸ்த்திரிதான் கூவும் அருகில் இறந்து கிடந்தவர் என்று உறுதி செய்யப்பட்டது. ஆக, தப்பிச் சென்றவர்களில் இரண்டு பேர்களை உயிருடனும், இரண்டு பேர்களைப் பிணமாகவும், காவல் துறையினர் கண்டுபிடித்துள்ளனர். மீதமுள்ள 5 பேர்களைக் கண்டுபிடித்து, கைது செய்வதற்கு, தமிழகக் காவல் துறையினர் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகின்றனர்.

28-2-1995 அன்று நான், காவல் துறை அலுவலர்கள் மற்றும் அரசு உயர் அதிகாரிகள் ஆகியோரின் கூட்டம் ஒன்றைக் கூட்டி, தப்பிச் சென்ற எஸ்.டி.டி.இ. போராளிகளைக் கண்டுபிடித்து கைது செய்வதற்கு எடுக்கப்பட்டு வரும் நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்ததோடு, அறிவுரைகளையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கினேன்.

எனது ஆணையின் பேரில், சிறைக் கைதிகள் தப்பிய சம்பவத்திற்கு பொறுப்பு ஏற்க வேண்டிய மத்திய சிறைச் சாலையின் கண்காணிப்பாளர்—Superintendent—திரு. பி.வி. பொன்னுராஜ், கூடுதல் கண்காணிப்பாளர்—Additional Superintendent—திரு.எம்.எஸ். செல்வராஜ், ஜெயிலர் திரு. சி. இராமமூர்த்தி, உதவி ஜெயிலர் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி, பிரதம தலைமை வார்டர்—Chief Head Warder—திரு. ஹரிகிருஷ்ணன், இரண்டாம் நிலை வார்டர்கள் திரு. ஜீவானந்தம் மற்றும் திரு. மனோகரன் ஆகியோர் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் (Suspension) செய்யப்பட்டனர். கடமையிலிருந்து தவறியதற்காக அவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கையும் சிறைத் துறையினரால் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

9 LTTE போராளிகள், மத்திய சிறையிலிருந்து தப்பிச் சென்றதற்கு நேரடி பொறுப்பு ஏற்க வேண்டிய Deenadayalan, Surulinathan, Chelican Masthan, Velayudhapani, Annadurai, ஆகிய 5 வார்டர்கள் மீது,

சிந்தாதிரிப்பேட்டை காவல் நிலைய குற்ற எண் 354/95-ல், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 223, 224, 34 மற்றும் 109 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழும், அயல்நாட்டவர் சட்டம் 3 மற்றும் 4 பிரிவுகளின் கீழும் கிரிமினல் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. இந்த 5 வார்டர்களும், இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம், பிரிவு 311 உட்பிரிவு 2-ன் கீழ் நிரந்தரப் பணி நீக்கம் (Dismissal) செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

சிறைச்சாலைகளில் இருந்து கைதிகள் தப்பிச் செல்லாமல் இருப்பதற்காக, கீழ்க்கண்ட பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென நான் ஆணையிட்டுள்ளேன்:

(1) Tamil Nadu Special Police - அதாவது தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் பிரிவின் ஒரு கம்பெனியை, உடனடியாக, மத்திய சிறைச்சாலை பாதுகாப்புப் பணியில் ஈடுபடுத்துதல்.

(2) சிறைச்சாலைகளில், சிறைக் கைதிகள், பார்வையாளர்களைச் சந்திக்கின்ற பார்வையாளர் கூடங்களில் - Visitors' Hall-களில், Fibre கண்ணாடியினால் செய்யப்பட்ட தடுப்புச் சுவரும், Intercom தொலைபேசி வசதியும், சென்னைச் சிறைச்சாலை உட்பட, எல்லா மத்திய சிறைச்சாலைகளிலும் அமைத்துத் தருதல்.

(3) சிறைகளில் கண்காணிப்பு கோபுரங்களின், அதாவது Watch Tower-களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல் மற்றும் கூடுதல் பணியாளர்களை நியமனம் செய்தல்.

(4) சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் உள்ள சுற்றுப்புறச் சுவர்களின் மீது 'பார்ப்ட் வயர்' வேலி அமைத்து அதில் தொடர்ந்து மின்சாரத்தைப் பாய்ச்சுதல்.

(5) உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அந்தஸ்துள்ள ஒருவரின் தலைமையில் இந்த சிறைக்கைதிகள் தப்பிச் சென்றது தொடர்பாக நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தல்.

முற்பகல் 11-20

எனது ஆணையின்பேரில் அரசு இயந்திரம் முடுக்கிவிடப்பட்டு, கீழ்க்கண்ட பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன:

(1) சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையின் உள்ளேயும், சிறைச் சாலையைச் சுற்றியும், பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் அதிகரிக்கப்பட்டதோடு, தீவிரப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

(2) மத்திய சிறைச்சாலையின் சுற்றுப்புறச் சுவர்களையொட்டி புதிதாக 5 கண்காணிப்புக் கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயுதம் தாங்கிய காவலர்கள் காவல் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

1995 மார்ச் 16]

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

(3) பார்வையாளர்கள் அறையில் 'பைப்' இழை கண்ணாடியிலான தடுப்புச் சுவரும் 'இண்டர்காம்' தொலைபேசி வசதியும் செய்து தரப்பட்டுள்ளன.

(4) சிறையில் இருப்பவர்களைச் சந்திக்க வருகின்ற பார்வையாளர்கள் தீவிரமாகக் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

(5) சிறைக் கைதிகள் அறைகளில் இருந்து வெளியே அழைத்துச் செல்லப்படும்போதும், பின்னர் மீண்டும் அடைக்கப்படும்போதும் உயர் அதிகாரிகளின் நேரடிப் பார்வையில் அறைகள் தீவிரமாகச் சோதனையிடப்படுகின்றன.

(6) சிறைச்சாலையின் அறைக் கதவுகள், வராண்டா கதவுகள் மற்றும் கட்டிடங்களின் கதவுகள் பூட்டப்பட்டு, பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. சிறைச்சாலையின் உயர் அதிகாரிகள் அரசின் ஆணைப்படி, முறைப்படி, கைதிகள் பூட்டி வைக்கப்படுகிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க திடீர் சோதனை நடத்தி வருகிறார்கள். குறிப்பாக கைதிகளைச் சோதனையிட்டு, மாலை 6.00 மணியளவில் சிறைச்சாலைகளில் அடைக்கும்போது, சிறைச்சாலை கண்காணிப்பாளரும், கூடுதல் கண்காணிப்பாளரும் உடனிருந்து மேற்பார்வையிடுவதோடு, காவலர்கள் இந்தக் கைதிகளைச் சரியான முறையில் சோதனையிடுகிறார்களா என்பதையும் மேற்பார்வையிடுகிறார்கள்.

(7) சிறைச்சாலையின் சுற்றுப்புறச் சுவரின் பக்கத்தில், 'போக்கல்' விளக்குகள் அமைக்கும் பணியும், சுற்றுப்புறச் சுவர்களின் மீது 'பார்ப்ட வயர்' வேலி அமைக்கும் பணியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

(8) வேலைப்பளு அதிகமில்லாத, மற்ற சிறைச்சாலைகளில் இருந்தும், துணைச் சிறைச்சாலைகளில் இருந்தும் 15 இரண்டாம் நிலை வார்டர்கள் மற்றும் 8 வார்டர்கள் சென்னைச் சிறைச்சாலைக்கு மாற்றப்பட்டு கூடுதல் பாதுகாப்புப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

(9) சிறையின் பாதுகாப்பைக் கருதி, துணை ஜெயிலர் துரைசாமி, முதல்நிலை வார்டர் மனோகரன், இரண்டாம் நிலை வார்டர் மோகன் ஆகியோர் சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையிலிருந்து, வெளியிடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் சந்தேகப்படும்படியான பணியாளர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

(10) 9 எல்.டி.டி.இ. கைதிகள் தப்பிச் சென்றது தொடர்பாக, நான் ஏற்கனவே அறிவித்தபடி ஓய்வுபெற்ற சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஜஸ்டிஸ் ஜி. ராமானுஜம் அவர்கள் தலைமையில் விசாரணைக் கமிஷன் ஒன்று 4-3-1995 அன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கைப் போராளிகள் சிறைச்சாலைகளிலிருந்தும், சிறப்பு முகாம் களிலிருந்தும் தப்பிச் சென்றது குறித்து, இங்கே சில உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மிகைப்படுத்தித் தெரிவித்தார்கள். இலங்கைப் போராளிகளைத் தப்பவிட்டிருக்கக் கூடாது என்பதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. ஆனால், அதே நேரத்தில், தமிழகத்தில் ஆயுத கலாச்சாரத்தை ஆரம்பித்து வைத்து, நமது மாநிலத்தை இலங்கைப் போராளிகளின் விளையாட்டுக் களமாக ஆக்கிவிட்ட ஒரு காலகட்டத்தையும், வளர்ந்துவரும் இளைய தலைமுறையினருக்கு ஆயுத கலாச்சாரத்தை அறிமுகப்படுத்திய ஒரு சூழ்நிலையையும் தமிழகம் சந்திக்க நேர்ந்ததை இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது.

நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்பு, தமிழகத்தில் ஆயுத கலாச்சாரம், எவ்வாறு தலைவிரித்து ஆடியது என்பதையும், கொடியவர்கள் எந்தவிதமான அச்சுறுத்தலும் இன்றி நடமாடியதையும் எவரும் மறந்திருக்க முடியாது. உயிரைப் பணயம் வைத்து, நான் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற சில காலத்திற்குள் இலங்கைப் போராளிகளின் நடமாட்டத்தையும், செயல்பாடுகளையும் முடக்கியதோடு, அவர்களைப் பிடித்து சிறைகளிலும், 'ஸ்பெஷல் கேம்ப்' களிலும் அடைத்து வைக்கச் செய்தேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பயங்கரவாதத்தை வேரோடு அறுத்தெறிந்து, தமிழகத்தை மீண்டும் ஒரு அமைதிப் பூங்காவாக மாற்றியதை எவரும் மறுக்க முடியாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

முற்பகல் 11-25

இலங்கைப் போராளிகள், தமிழ்நாட்டிற்குள் ஊடுருவாமல் இருப்பதற்காக, காவல்துறை முடுக்கிவிடப்பட்டது. பல காலமாக நவீனப்படுத்தப்படாமல் பழைய, காலாவதியாகிவிட்ட ஆயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு, போராளிகளின் சவால்களை எதிர்கொள்ள முடியாமல் தவித்த காவல் துறையின் செயல்பாடுகள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டதோடு, அவர்களுக்கு வேண்டிய நவீன ஆயுதங்கள், துப்பாக்கிகள், வயர்லெஸ் கருவிகள், வாகனங்கள், தொலைபேசி தொடர்புகள் ஆகியவை, எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் வழங்கப்பட்டன (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). கடலோரப் பகுதிகளைக் கண்காணிப்பதற்கென்றே கடலோரப் பாதுகாப்புப் படை (Coastal Security Group) என்ற தனிக் காவல் படை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. கடலோரப் பகுதிகளில் இந்தியக் கடற்படையின் கண்காணிப்பு தீவிரப்படுத்தப்பட்டதோடு, கடலோரப் பாதுகாப்புப் படை (Coast Guard)-ன் மூலம், ஹெலிகாப்டர் விமானம் வைத்து, கண்காணிக்கின்ற முறையும் கொண்டுவரப்பட்டது.

1995 மார்ச் 16]

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

கைகள் கட்டப்பட்டிருந்த தமிழகக் காவல்துறை, எனது தலைமையில் முழு சுதந்திரம் பெற்றதோடு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆற்றல் மிக்க ஒரு போர்ப்படையாகவும், அதே நேரத்தில் மனிதாபிமானமிக்க ஒரு மக்கள் இயக்கமாகவும் வளர்ந்து வருகிறது. விடுதலைப் புலிகள், இன்று எங்களின் உறுதி மிக்க ஆட்சியில் தமிழகத்திற்குள் ஊடுருவ முடியவில்லை; எந்த இடத்திலும் கால் எடுத்து வைக்க முடியவில்லை.

சிறைச்சாலைகளில் இருந்து, கைதிகள் தப்பி ஓடுவது என்பது, எல்லா மாநிலங்களிலும், எல்லா காலகட்டங்களிலும், எல்லா ஆட்சிக் காலங்களிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சம்பவம் ஆகும். நமது மாநிலத்தில், காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்தபோதும், தி.மு.க.வினர் ஆட்சி செய்த போதும், ஏன் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி நடைபெற்ற போதும், சிறையிலிருந்து கைதிகள் தப்பிச் சென்ற சம்பவங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடைபெற்றுத்தான் வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி புரிந்தபோது, அதாவது 1952 முதல் 1966 வரை சென்னை மத்திய சிறைச்சாலை உட்பட தமிழகத்திலுள்ள எல்லாச் சிறைச்சாலைகளில் இருந்தும் 211 குற்றவாளிகள் தப்பியுள்ளார்கள்.

1967 முதல் 1976 வரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி புரிந்தபோது சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையிலிருந்து 18 குற்றவாளிகளும், சென்னை உட்பட தமிழகத்திலுள்ள அனைத்துச் சிறைச்சாலைகளிலிருந்தும் மொத்தம் 71 குற்றவாளிகளும் தப்பிச் சென்றிருக்கிறார்கள். 1976-77 ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின்போது, சென்னைச் சிறைச் சாலையிலிருந்து 5 பேர் உட்பட மொத்தம் 19 பேர் சிறைகளிலிருந்து தப்பித்துள்ளார்கள். பின்னர் 1977 முதல் 1987 வரைக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையிலிருந்து 35 பேர் உட்பட மொத்தம் 234 பேர் தப்பிச் சென்றிருக்கிறார்கள். 24-12-1987 முதல் 30-1-1988 வரைக்கும் உட்பட்ட மிக சிறிய காலகட்டத்தில் கூட 2 பேர் தப்பித்துள்ளார்கள். 1988 ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சியின் போது, 4 பேர் தப்பி உள்ளார்கள். மீண்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சென்னை சிறைச்சாலையில் இருந்து 19 பேர் உட்பட 79 பேர் சிறைச்சாலைகளிலிருந்து தப்பி உள்ளார்கள். திமுக ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பின்பு, 6 மாத காலத்தில் குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சியிலும், சென்னைச் சிறைச்சாலையிலிருந்து 2 பேர் உட்பட மொத்தம் 8 பேர் தப்பித்துள்ளார்கள்.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், இன்று வரை, சென்னைச் சிறைச்சாலையிலிருந்து 34 பேர் உட்பட மொத்தம் 154 பேர் தப்பிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இத்தனை விவரங்களையும்

இந்த அவைமுன் வைப்பதற்குக் காரணம், இதுபோன்ற சம்பவங்கள், இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மட்டும்தான் நடந்து விட்டது போல், 27-2-1995 அன்று 9 விடுதலைப் புலிகள் தப்பிச் சென்ற நிகழ்ச்சியைப் பூதாகரமாக்கி, சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்றும், போராளிகளின் நடமாட்டம் அதிகரித்து விட்டது என்று சிலர் குற்றம் சாட்டுவதும், குறை கூறுவதும், எத்தகைய நியாயமற்ற வாதம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்குத்தான்.

சிறைச்சாலைகளில் பணி புரிகின்ற ஒரு சிலர் இந்த இழிச் செயலுக்கு உடந்தையாக இருந்திருப்பதால், இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கும் என்று சந்தேகப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையில், போராளிகளின் நடமாட்டம் அதிகரித்துவிட்டது என்று சிலர் எழுப்புகின்ற வாதம், எத்தனைச் சொத்தையான வாதம் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அணைவருக்கும் நன்கு தெரியும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

முற்பகல் 11-30

அகில இந்திய அளவில், மிகவும் பாதுகாப்பான ஒரே சிறைச்சாலை என்று தருதப்படும் டெல்லியில் உள்ள Tihar சிறையிலிருந்து, சர்வதேச கடத்தல்காரன் Charles Sobraj, 16-3-1986 அன்று தப்பிச் செல்லவில்லையா? அப்போது Charles Sobraj உடன் மத்திய அரசாங்கம் சமாதானமாகப் போய்விட்டது; ஒரு உடன்படிக்கையை செய்து கொண்டுவிட்டது என்று யாராவது குறை கூறினார்களா? குற்றம் சாட்டினார்களா? இல்லையே! சம்பத்தில் அதாவது, 17-8-1994 அன்று இதே Tihar சிறைச்சாலையின் பெரிய சுற்றுச் சுவர்களை Sagar Halder என்ற கைதி தாண்டிக் குதித்து தப்பிச் சென்றதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

1990-ல் தி.மு.க. ஆட்சியில், சென்னை மத்திய சிறையிலிருந்து Auto Shankar தப்பிச் செல்லவில்லையா? சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, Walcott என்ற சர்வதேசக் குற்றவாளி, சென்னை மத்தியச் சிறைச்சாலை அறையிலிருந்து தப்பி வந்து, சுற்றுப்புறச் சுவர் மீது ஏறி நின்று கொண்டு, ரகளை செய்யவில்லையா? எங்குமே நடைபெறாத ஒரு அசாதாரண நிகழ்ச்சி, எங்கள் ஆட்சியில் மட்டுமே நடைபெற்று விட்டதைப் போல, மக்கள் மத்தியில் ஒரு தவறான பிரச்சாரத்தை, எதிர்க்கட்சிகள் செய்து வருவது ஏன்?

நாங்கள் எந்தவிதத்திலும் சிறைக் கைதிகள் தப்பிச் செல்வதை நியாயப்படுத்த விரும்பவில்லை என்றாலும், எந்தச் சூழ்நிலைகளில் இத்தகைய Jail breaks—சிறைக் கைதிகள் தப்பிச் செல்லும் நிகழ்ச்சிகள்—

1995 மார்ச் 16]

[டாக்டர் ஜே. ஜெயலலிதா]

நடைபெறுகின்றன என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். LTTE இயக்கத்தை நாங்கள் தடை செய்ய வைத்து, அவர்களை வெளியேற்றி, மற்ற போராளிகளைக் கைது செய்து, சிறைச்சாலைகளில் அடைத்தோம். ஆனால், எங்களுக்கு முன்பு ஆட்சி செய்தவர்கள், இந்த இயக்கத்தைத் தடை செய்ய, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையே? அத்தனைத் தீவிரவாதிகளும் சமூக விரோதச் சக்திகளும், சுதந்திரமாக தமிழகத்தில் வலம் வந்தார்களே? இன்று, நாம் அவர்களைக் கண்டுபிடித்து, சிறையில் அடைத்து வைத்திருந்ததால்தானே, சிறையில் இருந்து அவர்கள் தப்பிச் செல்கின்ற அவசியம் ஏற்பட்டது? எனவே, தேவையற்ற உள் அர்த்தங்களைக் கற்பித்து, எங்களைக் குறை கூறுவதை நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

எனது தலைமையில், தமிழ்நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு நன்முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அமைதி எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே தான் வளர்ச்சி அரங்கேறும் என்ற சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில், இங்கே நிலவுகின்ற சட்டம் ஒழுங்கையும், தொழிலாளர் நல்லுறவையும் கருத்தில் கொண்டு, வெளிமாநிலங்களில் இருந்தும், வெளி நாடுகளில் இருந்தும், தொழில் முனைவோர்கள் தமிழகத்தில் முதலீடு செய்து, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) புதிய தொழில்களைத் துவக்க முன் வருகிறார்கள் என்பதையும், முதலீடு செய்ய வருபவர்களின் First Choice தமிழ்நாடு என்பதையும், (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எதிர்க்கட்சிகள் மறந்துவிடக் கூடாது. பட்டப் பகலிலேயே துப்பாக்கியால் சுட்டுவிட்டு, தமிழ்நாட்டை விட்டு நிதானமாக போராளிகள் வெளியேறிய காலம் மலையேறிவிட்டது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

சிறைத் துறையில், சில பணியாளர்கள் தவறு செய்வதை வைத்துக் கொண்டு, ஒட்டுமொத்தமாக தமிழகக் காவல் துறையைக் குறை கூறுவதும், அவர்களது திறமையைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதும் நியாயமல்ல. தமிழக மக்களின் பாதுகாப்பிற்காக ஆபத்து நிறைந்த பணிகளை மேற்கொண்டு வருபவர்களின் பணி ஆர்வத்தை நிச்சயமாக நாம் குறைத்துவிடக்கூடாது.

சிறையிலிருந்து தப்பிச் சென்றவர்களைக் கண்டுபிடித்து கைது செய்வதிலும், இந்த இழிச் செயலுக்கு உடந்தையாக இருந்தவர்கள் மீது, தயவுதாட்சண்யம் இன்றி நடவடிக்கை எடுப்பதிலும் தமிழக அரசு என்றுமே தயங்காது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதன் வெளிப்பாடு தான், முன்னாள் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி, மாண்புமிகு திரு. G. Ramanujam

அவர்களின் தலைமையில், நான் அமைத்த விசாரணைக் கமிஷன் இந்த விசாரணைக் கமிஷனின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் தமிழக அரசு உறுதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

இன்று எங்களைக் குறை கூறுபவர்கள், போராளிகளைக் கைது செய்து, பயங்கரவாதத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, நாங்கள் எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளுக்கு, மத்திய அரசு உதவி செய்ய முன்வராதபோது, அதைத் தட்டிக் கேட்காதது ஏன்? மாநில அரசுக்கு ஒரு நியாயம், மத்திய அரசுக்கு ஒரு நியாயமா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

முற்பகல் 11-35

தீவிரவாதத்தை ஒடுக்கும் கடமை, போராளிகளை ஊடுருவ விடாமல் பாதுகாக்கும் பணி, மாநில அரசோடு மட்டும் நின்று விடுவது இல்லை. தீவிரவாத இயக்கங்களின், பயங்கரவாதச் செயல்களில் இருந்து, நாட்டைப் பாதுகாக்கின்ற கடமை, அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே இருக்கிறது; மத்திய அரசுக்கும் அதற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பது போன்ற ஒரு மனோபாவம் இன்னும் மத்திய அரசிடம் இருக்கின்றது. அயல்நாட்டு தீவிரவாத இயக்கங்களினால் ஏற்படுகின்ற, சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளைத் துணிவுடன் எதிர்கொண்டு, மாநில அரசு எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசு உறுதுணையாக இருந்து, உதவி புரிய வேண்டாமா? செயல் அளவில், மத்திய அரசு ஒன்றும் புரியாமல், ஆணைகளைப் பிறப்பித்துக் கொண்டும், அறிவுரைகளை வழங்கிக் கொண்டும் வாளா இருப்பது, நம் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்குச் சற்றும் உகந்தது அல்ல.

விஞ்ஞானமும், தொழில்நுட்பமும் வேகமாக வளர்ந்து வருகின்ற சூழ்நிலையில், குற்ற நிகழ்வுகளின் எண்ணிக்கையும், குற்றங்களின் தன்மையும் மாறிவரும் சூழ்நிலையில், தமிழகக் காவல்துறையை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக, 80 கோடி ரூபாய் அளவில், தமிழக அரசு திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டி, அதைச் செயல்படுத்தி வருகின்றது. மத்திய அரசிடம், அதற்கு நிதி உதவி கேட்டபோது, அத்திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகை 10 கோடி ரூபாய் மட்டுமே. கூடுதலாக நிதி உதவி ஒதுக்குவதாக வாக்களித்தாலும், இன்றுவரை அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாமல்தான் இருக்கிறது. கடுமையான நிதிப் பற்றாக்குறை இருந்தாலும், தமிழக அரசு தனது சொந்த நிதி ஆதாரங்களில் இருந்து இத்திட்டத்தை முனைப்புடன் செயல்படுத்தி வருகின்றது.

1995 மார்ச் 16]

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

அயல்நாட்டவர் சட்டம், அதாவது Foreigners Act பிரிவு 3, உட்பிரிவு 2 (g)-ன் கீழ், சந்தேகத்திற்குரிய அயல்நாட்டவரை, சிறையில் அடைத்து வைக்கின்ற அதிகாரம், மத்திய அரசுக்கு மட்டுமே உள்ளது. எனவே, விடுதலைப் புலிகள் போன்ற, இலங்கைப் போராளிகளின் நடமாட்டத்தினால், தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, இச்சட்டப் பிரிவின்கீழ், அயல்நாட்டவரைக் கைது செய்து, சிறையில் அடைக்கின்ற அதிகாரத்தை, மாநில அரசுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கடந்த 2 ஆண்டுகளாக மத்திய அரசுடன் போராடி வருகின்றோம். ஆனால், இதுவரை அந்த அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. அந்த அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை என்றாலும், யாரை அயல்நாட்டவர் சட்டத்தின் கீழ், சிறையில் வைக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு கோருகிறதோ, அதற்காவது மத்திய அரசு உடனடியாக ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கலாம். ஆனால், அதுவும் நடைபெறவில்லை. இச்சட்டத்தின் கீழ், 3 பேரைச் சிறையில் வைப்பதற்கு, 31-3-1994 அன்று மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்த கடிதத்திற்கு இன்றுவரை ஆணை வழங்கப்படவில்லை. தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில், இச்சட்டத்தின் கீழ் சந்தேகப்படும் அயல்நாட்டவரின் நடமாட்டத்தை முடக்கி வைக்கின்ற ஒரே ஒரு அதிகாரம் மட்டும்தான் மாநில அரசுக்கு உள்ளது.

எத்தனையோமுறை, மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்களிடமும், மத்திய பாதுகாப்பு இணை அமைச்சர் அவர்களிடமும் நான் இதற்குறித்து விவாதித்தும், இதுவரை எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை. சிறை வைக்கும் அதிகாரத்தை மத்திய அரசு, மாநில அரசுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்காத தமிழகத்தின் எதிர்க்கட்சிகள், யாராவது தப்பிச் சென்றுவிட்டால்மட்டும் எங்களைப் பார்த்து, கேள்விகள் மேல் கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அரசியல் ஆதாயம் தேடப் பார்க்கிறார்கள். மத்திய அரசைத் தட்டிக்கேட்க முன்வராதவர்கள், எங்களைக் குறை கூறுவதற்கு மட்டும் முன்வருவது, எந்தவிதத்தில் நியாயம்? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

எனவேதான், சட்ட விரோத செயல்களில் ஈடுபடுபவர்கள் என்று சந்தேகப்படுபவர்களையும், இலங்கைப் போராளிகளுடன் தொடர்பு உள்ளவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்களையும், கள்ளக்கடத்தல்களில் ஈடுபடுபவர்கள் என்று சந்தேகப்படுபவர்களையும் அவர்கள் நடமாட்டத்தை முடக்கி வைக்க வேறு வழியின்றி, அவர்களை நாங்கள் சிறப்பு முகாம்களில், அதாவது Special Camp-களில் அடைத்து

வைத்திருக்கிறோம். இந்தச் சிறப்பு முகாம்கள், சிறைச்சாலைகள் அல்ல. இந்தச் சிறப்பு முகாம்களில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் இலங்கைப் போராளிகளும் அல்ல பெரும்பாலானோர் விடுதலைப் புலிகளுடனோ அல்லது வேறு இயக்கங்களுடனோ எந்தத் தொடர்பும் இல்லாதவர்கள். எந்தவிதமான வழக்குகளிலும் தொடர்பில்லாத இலங்கைத் தமிழர்களையும், அவர்தம் குடும்பத்தினரையும், இலங்கைக்குத் திரும்பிச் செல்ல கய விருப்பம் தெரிவித்தவர்களையும், தொடர்ந்து தமிழகத்தில் வைத்திருப்பது, அதுவும் இத்தகைய சிறப்பு முகாம்களில் வைத்திருப்பது உகந்தது அல்ல என்பதால், அவர்களை இலங்கைக்கு Repatriation செய்துவிடலாம் என்று, மத்திய அரசைத் தமிழக அரசு தொடர்ந்து வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

நான், பாரதப் பிரதமர் அவர்களுக்கு 1-11-1993 மற்றும் 18-3-1994 ஆகிய நாட்களில், கடிதங்கள் எழுதியும், இன்றுவரை மத்திய அரசு இதற்கு ஒப்புதலும் அளிக்கவில்லை; சரியான பதிலையும் தரவில்லை. இவ்வாறு பல காலமாகச் சிறப்பு முகாம்களில் இருக்கின்றவர்கள் மனம் வெறுத்து, முகாம்களிலிருந்து தப்பிச் செல்லுகின்ற நிலைமை ஏற்படுவதற்கு யார் பொறுப்பு? யார் காரணம்? இப்போதாவது பிரச்சினைகளின் உண்மையான ஆழத்தை உணர்ந்து, மத்திய அரசு இவர்களை உடனடியாக இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்ப அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-40

அகதிகள் முகாம்கள்—Refugees Camps—என்பது வேறு. சிறப்பு முகாம்கள்—Special Camps—என்பது வேறு. அகதிகளாக வந்தவர்கள் அகதிகள் முகாமில் தங்கியிருந்து, இரு நாடுகளுக்கும் இடைப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் திரும்ப அனுப்பப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் Special Camp-களில் உள்ளவர்களைத் திரும்ப அனுப்ப அனுமதிக்கப்படவில்லை. சிறைச்சாலைகளாகக் கருத முடியாத, இந்தச் சிறப்பு முகாம்களில் இருந்து சிலர் வெளியேறிவிட்டால், ஏதோ கடுமையான பாதுகாப்புகள் உள்ள ஒரு சிறைச்சாலையிலிருந்து Hardcore, LTTE போராளிகள் தப்பிச் சென்றுவிட்டதைப் போன்ற ஒரு பிரச்சாரத்தை எதிர்க்கட்சிகள் மேற்கொள்கின்றன.

இந்தச் சிறப்பு முகாம்களில் இருந்து இதுவரை 16 முறை தப்பிச் சென்றிருக்கிறார்கள். 10 LTTE போராளிகள் உட்பட 69 பேர் இந்த 16 முறைகளில் தப்பிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களில் 8 போராளிகள்

1995 மார்ச் 16]

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

உட்பட 37 பேர் காவல் துறையால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, மீண்டும் முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆக LTTE போராளிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் 10 பேர் தப்பிச் சென்று, 8 பேர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். கண்டுபிடிக்கப்படாதவர்கள் 2 பேர் மட்டுமே. இந்த நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பாக 54 காவல் துறைப் பணியாளர்கள் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டதோடு, 2 பேர் நிரந்தரப் பணி நீக்கம் (Dismissal) செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். எனவே, சிறைச்சாலைகளில் இருந்து தப்பிச் செல்வதற்கும், சிறப்பு முகாம்களில் இருந்து தப்பிச் செல்வதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. யானைக்கும் பானைக்கும் சரி என்கின்ற அளவில் பொத்தாம் பொதுவாகக் கூறாமல் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்கள் விடுதலைப் புலிகளா அல்லது அனுதாபிகளா அல்லது சிறு வழக்குகளில் தொடர்பு உடையவர்களா அல்லது முகாம்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளவர்களா என்பதை எல்லாம் அறியாமல், எதற்கெடுத்தாலும் விடுதலைப் புலிகள்தாம் என்று முலாம் பூசி, அரசியல் ஆதாயம் தேடுவது நியாயமற்ற செயலாகும்.

LTTE-யை, தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை, “தடை செய்யப்பட்ட இயக்கமாக” மேலும் 2 ஆண்டுகளுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென சென்ற ஆண்டு இதே சட்டமன்றப் பேரவையில் நான் மீண்டும் மீண்டும் மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கேட்ட காரணத்தினால்தானே அந்தத் தடை உத்தரவை மத்திய அரசு 2 ஆண்டுக் காலத்திற்கு நீட்டித்தது? இதுதான் சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதற்கும், அயல்நாட்டுப் போராளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் மாநில அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசு அளித்து வருகின்ற உதவியா? காவல் துறையை நவீனப்படுத்தும் முயற்சியில் துப்பாக்கிகளையும், இயந்திரங்களையும், கருவிகளையும் அயல்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்துகொள்ள சுங்க வரி விலக்கு -Exemption from Customs Duty- கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் மத்திய அரசைப் பலமுறை கேட்டும், அது இன்றுவரை செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காக இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஏன் இந்த பாராமுகம்? தமிழகத்தில் எந்தவொரு சம்பவம் நடந்தாலும் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, ஆளும் கட்சியின் மீது பழியைச் சுமத்துவதற்கு அணிவகுத்து நிற்கின்ற எதிர்க்கட்சிகள், இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசு மெத்தனமாக இருப்பதை மட்டும் தட்டிக் கேட்கத் தயங்குவது ஏன்? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

எனது தலைமையில் செயல்படும் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் விடுதலைப் புலிகளுடன் சமரசம் என்கின்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அச்சம் என்ற சொல் எங்கள் அகராதியில் இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தமிழக மக்களின் முன்னேற்றமும், அவர்தம் சீரிய நல்வாழ்க்கையும்தான் எங்களது ஒரே குறிக்கோள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எத்தகைய இடர்பாடுகள் வந்தாலும், இன்னல்கள் வந்தாலும் அவற்றை எல்லாம் சமாளித்து, சட்ட ஒழுங்கை நிலைநாட்டி, தமிழகத்தை ஒரு அமைதிப் பூங்காவாக என்றென்றும் தொடர்ந்து வைத்திருப்போம் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). என்பதை மட்டும் இந்தப் பேரவைக்கு உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

27-2-1995 அன்று தப்பிச் சென்ற 9 விடுதலைப் புலிகளில் இரண்டு பேர் அன்று இரவே பிடிபட்டு விட்டார்கள். இரண்டு பேர் மரணமடைந்து விட்டார்கள். மீதமுள்ள 5 பேரை, விரைவில் கண்டுபிடிப்பதற்குத் தமிழக அரசும், காவல் துறையும் ஆக்கப்பூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

முற்பகல் 11-45

(ஆ) அண்ணா பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தின் ஒரு பகுதியை அரசு, செய்தி மற்றும் சுற்றுலாத்துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது குறித்து மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள், அண்ணா பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த நிலத்தின் ஒரு பகுதி பற்றிய பிரச்சினையைப் பேரவையின் விதி 110-ன் கீழ் பேரவைக்கு வெளியிட அனுமதி கோரியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது இப்போது அந்த அறிவிப்பினைப் பேரவைக்கு வெளியிடுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா பல்கலைக் கழகத்திற்கு அரசினால் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தை இதுவரையிலும் அந்தப் பல்கலைக் கழகம் உபயோகப்படுத்தாத நிலத்தின் ஒரு பகுதியை, அரசினுடைய செய்தி மற்றும் சுற்றுலாத்துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்தது பற்றிய அறிக்கை.